

Het Wonder van Reiniging - in de serie Zeven Wonderen van het Kruis - 8 maart 2020

God klaagt ons niet aan - Hij komt voor ons op!

Vorige zondagen heb ik gezegd dat het verlossingswerk van Christus meer is dan vergeving. Vandaag gaat het over schuldgevoel en ons geweten. Christus wil ons ook vrijmaken van schuldgevoel. Je zou ook kunnen zeggen: ons vrijmaken van de aanklacht of vrijmaken van de aanklager. Wilkin nam ons in het werkboek mee naar Zacharia 3:1-5 (Basis Bijbel). Dat betreft een profetisch visioen, waarbij de profeet een blik mag werpen in de hemel. Wat mij zo trof was dat God hier wel Rechter is, maar niet de Aanklager. Zo is dat natuurlijk ook in de wereldse rechtspraak. Maar opeens was het zo helder en duidelijk voor mij: God klaagt mij niet aan - een ander klaagt mij aan bij God. God is in Christus juist Degene die voor mij opkomt en die er op uit is om mij vrij te maken van schuld en vrij te maken van schuldgevoelens.

De kracht van ons getuigenis

Wilkin nam ons ook mee naar wat er staat in Openbaring 12:8-11. Daar staat dat de duivel als onze aanklager uit de hemel is gegooid. Dat was het resultaat van wat Jezus voor ons heeft gedaan aan het kruis, waar Hij als het Lam van God zijn bloed voor ons gegeven heeft. Jezus heeft de zonde overwonnen - Jezus heeft de duivel overwonnen. Maar dan staat er iets bijzonders: de gelovigen delen in die overwinning van Jezus. Er staat hier dat de gelovigen de duivel, ofwel de aanklager overwinnen door hun vertrouwen op het bloed van Jezus. Jezus deed en doet iets geweldigs voor ons. Ons vertrouwen daarop helpt ons om zelf sterk te staan. Maar er is volgens dit profetische woord meer nodig dan geloof en vertrouwen. God vraagt van ons ook dat wij uitspreken wat wij geloven (wat Jezus tweeduizend jaar geleden voor ons heeft gedaan) en dat wij hardop getuigenis afleggen (van wat Jezus voor ons persoonlijk heeft gedaan nu in dit leven en in onze ervaring). Waarom is dat gesproken getuigenis zo belangrijk? Allereerst versterkt het ons geloof in wat Jezus heeft gedaan voor mij. Ten tweede versterkt het mijn zicht op hoe God over mij denkt. Ten derde geeft het God de eer en baant dat als aanbidding de weg voor Gods Geest nu. Ten vierde doet dit getuigenis iets in de geestelijke wereld (de duivel kan geen gedachten lezen!).

In het werkboek van Wilkin zijn we aan het werk gezet op dag 5 van week 2 met opdracht ons getuigenis op te schrijven - of een getuigenis, over iets dat Jezus voor ons heeft gedaan en wat door Hem ten goede is veranderd in ons leven. Ik hoop dat velen dat gaan doen en dat we veel van elkaar zullen horen de komende zondagen - tijdens het gemeenteweekend - en in het Immanuel Nieuws.

Deze nadruk op de noodzaak van het verwoorden en hardop uitspreken deed mij denken aan wat de apostel Johannes schrijft in 1 Joh 1:7 en 9. Daar gaat het over wandelen in het licht en hoe dat een voorwaarde is voor de onderlinge relaties. Maar dan maakt vers 9 het concreter: zonden moeten beleden worden, zodat ze worden vergeven. Belijden betekent net zo iets als getuigen: hardop uitspreken - concreet benoemen - en bewust vergeving vragen. We moeten dus al die mooie woorden - vergeving, verlossing, reiniging - niet maken tot iets wat alleen maar diep van binnen in stilte en contemplatie gebeurt. Nee, volgens Gods Woord gaat het om iets dat we geloven en belijden - iets wat we hardop benoemen en dan ook ervaren - iets waarover we getuigen zodat we daar zelf ook overwinning in ervaren.

Een schoon geweten

We zijn nu begonnen met week 3 over het Wonder van Reiniging. De week-tekst van week 3 staat in Hebr 9:14. Lukt het om dat te memoriseren? Zullen we het weer eens samen doen - maar dan niet de hele tekst en uit een andere vertaling: *"Zijn bloed zal ons geweten zuiveren, zodat we niet meer een leven leiden dat op de dood uitloopt, maar de levende God kunnen dienen"*. Wat een geweldige

belofte. Let op dat het hier niet in de voltooide tijd staat - er staat niet: 'heeft ons geweten gezuiverd' - het is iets dat nog moet gebeuren. En wij zijn daar actief bij betrokken. Jezus heeft overwonnen en zijn bloed heeft ook voor ons gevloeid - dat is voltooide tijd. Wij belijden onze zonden om inderdaad vergeving te ontvangen. Zo belijden we ook hardop wat Jezus voor ons heeft gedaan - waar wij in Christus recht op hebben - en geven we bewust ruimte aan de Heilige Geest om zijn reinigende en genezende werk in ons binnenste te doen. Dat gaan we vanmorgen zo doen.

In het werkboek wordt veel gezegd over ons geweten. Dat is allereerst door God aan ons gegeven als een moreel kompas. Zo weten we wat wel en niet juist is. Het geeft ons onderscheidingsvermogen. Dat wordt in 1 Kor 12 zelfs een gave van de Geest genoemd: zo weten we van God is en wat niet van God is - en mogelijk zelfs misleidend en uit de duisternis. Heel vaak werkt dat bijna intuïtief. Hoe dichter we bij God leven, des te beter werkt dit intuïtief aanvoelen wat van God is en wat Hij bedoelt en van mij vraagt.

Ons geweten klaagt ons aan

Het bijbelse woord voor 'geweten' betekent letterlijk zoiets als 'in gedachten voor je zien'. Dit betekent dat het geweten heel visueel is. Het is in de praktijk datgene in je herinnering dat je niet kunt vergeten en dat steeds maar weer terugkomt in je gedachten als visuele beelden. Het zijn beelden die liggen opgeslagen in ons (onder)bewustzijn. David spreekt daarover uit eigen ervaring in Psalm 51:5. Hij vraagt daarom verderop in deze Psalm of God zijn fouten uit wil wissen en zijn hart weer zuiver wil maken. David weet dat hij daarna pas weer een 'standvastige geest' zal hebben - ofwel dat hij dan pas weer in staat zal zijn om weer vrijuit de levende God te dienen. Dat wordt bedoeld met het reinigen van ons geweten - de nare beelden worden uitgewist. We zijn ze niet perse vergeten, maar het achtervolgt ons niet meer als een constante aanklacht.

Let op: het gaat hier dus over ons innerlijk als onze aanklager. Er zijn dus twee aanklagers: de duivel en ikzelf. God is niet de Aanklager. Hij wil ons juist vrijmaken van elke aanklacht. In Jeremia 31:34 staat iets dat kenmerkend is voor hoe God bij voorkeur met onze zonden wil omgaan: *"Ik zal hun ongerechtigheden vergeven en aan hun zonde niet meer denken"*. God is niet vergeetachtig. Maar Hij kiest er voor om er niet meer aan te denken. En dat is mogelijk geworden door het plaatsvervangende offer van Jezus. En zo wil Hij ons ook helpen om er niet maar aan te hoeven denken. En dat is mogelijk geworden door te vertrouwen op Jezus!

Onszelf vergeven

Dit gaat allereerst over zonden die wij zelf hebben gedaan. Dat zijn soms kleine overtredingen met hele grote gevolgen. Zoals die jonge man die zijn vriendin meenam in de snelle auto van zijn vader. Hij wilde stoer doen en reed veel te hard. Hij raakte de macht over stuur kwijt en de auto crashte. Hij overleefde het, maar zijn vriendin niet. Hoe ga je daarmee om? Het gaat ook over zonden die ons zijn aangedaan. Verplaats je maar eens in de ouders van dat meisje die als vriendin van deze jongeman omkwam in de crash. Ook dat kan in ons innerlijk voortdurend in de weg staan. Het is soms zo moeilijk te vergeven. En zelfs als je vergeeft, is de ervaring moeilijk uit je hoofd te krijgen. En zo zijn er ook traumatische ervaringen. Hele erge gebeurtenissen die we maar niet kunnen vergeten. Onlangs las ik het hartverscheurende verhaal van een vader die achteruit rijdend bij huis per ongeluk over zijn eigen peuter heen reed. Het is bijna niet te verwerken. Geen schuld, maar wel heel veel schuldgevoel en bijna niet meer willen leven. Al die dingen stapelen zich op als besmetting en belasting van ons geweten. Maar door het bloed van Christus mogen we daarvan gereinigd worden en hoeven we er door de kracht van Gods Geest niet meer steeds door beheerst te worden. We kunnen dat zelf niet - maar God kan dat wel!

Wij hebben hulp nodig

Ik sprak laatst met een jonge vrouw die in een moeilijke tijd zat en een beroep deed op haar vriendin. Met die vriendin kon ze altijd alles delen. Ze was er ook veel voor haar geweest, toen zij het moeilijk had. Maar deze keer leek haar vriendin wat afstandelijk en niet erg behulpzaam. Ze zei op een zeker moment: "Het is maar net hoe je er mee omgaat". Dat kwam als een koude douche. Ik sprak hierover met deze jonge vrouw en we merkten dat er iets bij die vriendin was veranderd. Zij studeert psychologie. En de moderne hulpverlening is erg beïnvloed door boeddhistisch gedachtengoed - zoals ook in mindfulness en dergelijke. Wat is daar dan mis mee? Het is niet meer gebruikelijk om in het verleden te duiken - zoals eerder onder invloed van Freud vrij gebruikelijk was. Het mantra is nu: je kunt het verleden niet veranderen - je moet er zelf mee leren omgaan. En: er is geen sprake van zonde of van schuld. Er is enkel sprake van moeilijke gevoelens. Belangrijk is om los te komen van je worstelingen en je emoties en dat doe je door meditatie en door onthechting. Het moet ahw niet meer belangrijk voor je zijn. Gevolg daarvan is dat je er alleen voor komt te staan. Jij moet het doen. Anderen kunnen niet helpen. Er is ook geen God om een beroep op te doen. Jij moet je eigen innerlijke kracht vinden en in balans komen met jezelf en met de wereld en de kosmos om je heen. Deze aanpak werkt ten delen wel voor mensen met wie het redelijk goed gaat, maar die door de drukte van het moderne leven zoeken naar rust. Maar voor mensen die worstelen met zonde, met schuld, met verslaving, of met trauma, is het zeker geen oplossing.

De bijbelse aanpak is helemaal anders. Dat kun je vergelijken met de bekende AA methode om mensen uit verslaving te halen. Daar worden een paar eenvoudige stappen gehanteerd. Een paar daar van zijn als volgt: 1. Jij hebt een probleem 2. Jij kunt het zelf niet oplossen 3. Jij hebt anderen nodig daarbij 4. Jij hebt God nodig. Daarin herken je het bijbelse patroon: Jij bent schuldig - Jezus is de oplossing. De oorzaak ligt bij jezelf - de oplossing ligt buiten jezelf. En dat is bij het Boeddhisme precies omgekeerd: de oorzaak ligt buiten jezelf - de oplossing ligt bij jezelf.

Ons vertrouwen op God hardop belijden

Wij schamen ons er niet voor om schuld en onrecht te benoemen - om daarbij ons verleden bewust onder ogen te zien - en daarmee vrijmoedig naar God te gaan - en een beroep te doen op het verlossende werk van Jezus Christus. Wilkin schrijft: *"Als je God vraagt om je geweten te reinigen met het bloed van de here Jezus, dan zal Hij het onmogelijke doen en de pijn aanraken die in de herinnering aan de zonde ligt opgeslagen - waardoor je innerlijke genezing ontvangt. Dan krijg je van Hem het vermogen om er niet meer aan terug te denken."*

Opwekking lied 763 zegt precies dat:

- *Heer, ik kom en beken, nu ik hier dicht bij U ben:*

zonder U val ik uiteen; leid mijn hart door stormen heen.

- *(refrein) O mijn Heer, ik heb U nodig; elk moment, zo nodig.*

U pleit voor mij, U spreekt mij vrij. O God, 'k heb U nodig.

- *Mijn schuld zit diep; U kunt erbij. U vergeeft en reinigt mij.*

Waar U bent, daar ben ik vrij; woon in mij en heilig mij.

- *Leer mijn lied de weg naar U als verleiding mij omgeeft.*

Als ik niet kan staan, leun ik op U. Jezus, hoop die in mij leeft!

- *U pleit voor mij, U spreekt mij vrij. O God, 'k heb U nodig.*

Wilkin geeft ons in het werkboek een prachtig slotgebed (pag 134):

"Vader in de hemel, in de Naam van Jezus vraag ik U om mijn geweten te reinigen en elk onrein beeld dat op mijn netvlies is gebrand uit te wissen met het bloed van de Here Jezus. Heilig mijn geweten, zodat het mijn niet langer zal aanklagen en ik uw stem beter ga verstaan om U met vreugde de kunnen dienen."

"Ik geloof dat het bloed van Jezus ook mijn (onder)bewustzijn zal reinigen en dat U de pijn zult aanraken, die in de herinnering aan de zonde ligt opgeslagen - zodat ik innerlijke genezing mag ontvangen. Kom, Heilige Geest, en genees mijn verwonde ziel in Jezus' Naam! Amen."